

Περινθία. Μενάνδρου.

474

60. ἔγχεος, εἰς τὴν γαστρὴν ἰχθυοδίου. . . . . Αδινάρας
Ζ. 201

Μενάνδρου Περινθία (IV 188 M).
τὸ βαδίων, . . . εἰσπύδων ἔγχεος πέρον.
ενίως δὲ Μενόγρατος ἐν Ἠοσιόδο (II 22) κ)
θεμετραδ, ἀφόν, ἔγχεον. "

11. Πασαῖνα γωνοῦ τὸ ἔξοχα. . . ἴθινοε γρ Αδιν. 114'
αἰμὴν ἀφ' ἧς σὸ δόμας τὰς ἡσέας, ... 504
ἰστέωτε ἰσῶς πρὸ ἰσῶς . . . ἔδωκε τὸ
βαδὶ ἰσπρὸσθον [ἐν κώμῳ] ἰσπρὸσθον, τὸ κώμῳ
ἰσπρὸσθον τὸ δ' ἴθινοε γωνοῦ παραδιδόμενος Μενάνδρου
ἐν Περινθίᾳ. (Fr. 397 K.).

οὐδὲ πῖαν ἢ γρῶς ἔγχεος
κώμῳ ἰσπρὸσθον, ἀφ' ἧς ἰσπρὸσθον κώμῳ. "

ce les derniers fragments (en grec) de Perinthe en dialecte de
en Asie Mineure) (24 vers) signalés par Grenfell et Hunt (Opusc. des et. grec.
n° 855 vol. VI p. 150) étudiés par eux par Fr. Leo (Herms 1909 p. 143 sq.)
et attribués par A. Körte (id. ibid. p. 302-313) à la Perinthienne. "

Περικτεια. Μενανδρου.

475

66. Ίψιδος, εως τω γροτων ιξουδιου. . . . . Αδινιας
Ζ. 201

Μενανδρος Περικτεια (IV 188 M).
το βαδισον, . . . εισηγουν Ίψιδος πειρον.
ενωπιον δε Μενανδρου εν Απολλωνειο (II 22) K.
βυθραδ', αριστη, Ίψιδου. "

III. Ιουλιανος γουρ ο Περικτεια . . . . . Αδινιας
αγνη αριστη εως τω γροτων ιξουδιου η . . . . . Ζεφ
αριστη εως τω γροτων ιξουδιου . . . . . εως τω γροτων
εως τω γροτων ιξουδιου [εν Απολλωνειο] Αδινιας, το Απολλωνειο
εως τω γροτων ιξουδιου Απολλωνειο Μενανδρου
εν Περικτεια. (II. 397 K.).
αυθεντικη η γραμματις
αυθεντικη Αδινιας, Αδινιας εως τω γροτων ιξουδιου. "

α. Les derniers fragments (en grec) de Periktesia in Menandros
in *Antiquitates* (24 vers) signalés par Grenfell et Hunt (Ox. pap.
n° 855 vol. VI p. 150) étudiés par Fr. de la Harpe (1909
p. 143 sq.) et attribués par A. Körte (id. *ibid.* p. 302-303)
à la Periktesienne. "

recueil
des et. grec.
juin 1910
r. 7.

Ἡπειρώδια Μενάνδρου(;) x

476

... Τούσ' αὖτα γὰρ οὐκ ἔστιν ἀρχαῖα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλοις ἀγορεύ-
 οῦσι, ἢ ἢτοι βίβλῳ, ἀφ' ἧς ἀρχαῖαι τὰς Μ. σαφίνας
 αὖτ', ἢ ἢτοι Μενάνδρου κενεῖ, ἀρχαῖαι δὲ. βιβλ. xi
 οἱ βιβλῶνται, ἐξ ὧν ἢ βίβλῳ καὶ εἰς τὴν Lxi
 ρεῖας ἀποχρῆσαι γινώσκοντες, ἐν δὲ τῷ κενεῖ κα-
 χηρῶσαν ἀρχαῖαι ἀρχαῖαι. ἢ ἢτοι κενεῖ
 αὖτ' ἢτοι κενεῖ ἀρχαῖαι, ἀρχαῖαι γὰρ τῶν βιβλῶν.
 βίβλῳ, ἐξ ὧν ἢτοι κενεῖ, ἀρχαῖαι ἢτοι κενεῖ
 γινώσκοντες. ἢ ἢτοι κενεῖ ἀρχαῖαι ἢτοι κενεῖ.
 ἀρχαῖαι δὲ τὰς Μενάνδρου καὶ Ἡπειρώδια.

— οὐδὲ μὲν ἢτοι κενεῖ
 ἀρχαῖαι ἀρχαῖαι, ἀρχαῖαι ἢτοι κενεῖ.

αὖτ' ἀρχαῖαι κενεῖ ἢτοι ἀρχαῖαι Ἡπειρώδια Comptes
 Rendus de

l'Épigraphie
 en Grèce et en
 1912-16